

Tá planetirnar fóru í ringrás kring stjørnurnar

Pynt, poppur og planetir. Stemningurin var í hæddini leygarkvøldið, tá ársins Planetir vórðu handaðar fyri bestu tónleikaavrik seinastu tíðina. Fólk høvdu gjørt rættiliga nógv burtur úr við at lata seg í stásklæðir hetta gallakvøldið. Tað var fínt, tað var flott, og so var tað deiliga ófær- oyskt upp á tann feita mátan

FRÁSØGN

Theodor E. D. Olsen
theodor@sosialurin.fo

Tað var neyván gingin ein vika, eftir at granskarar høvdu varnast eina gongustjørnu í eini sólskipan langt burtur hiðani, ið líktist jørðini meira, enn nøkur onnur fólk hava vitað um áður, til eitt nýtt slag av planetum lögdu leiðina hendanvegin, til eitt av minstu blettum her á gongustjørnini Jørðini. Staðið var Hotel Føroyar, og tað var tað hendi leygar- kvøldið.

Hesar planetirnar líktust tó ikki nøkrum, ið sæð áður um okkara leiðir. Eitt er, at hesar planetirnar vóru gjørdar úr m.a. igulkeri, ið rættiliga gav stjørnunum, ið virðislønirnar fullu í lut, eina ímynd av eini gongustjørnu við kosmiskum og komiskum dimensiónum. Eitt annað er, at lagt var upp til eitt tiltak, har møguleiki var at hitta føroyingar, sum tú sjáldan hevur sæð teir áður. Ja, ein hevur næstan hug siga, sum vóru teir av eini aðrari planet, men tað sigi eg ikki, tí tað vildi verið at niðurgjørt stílin hetta kvøldið, ið ein kann næstan kann siga fekk tað besta fram í fólki. Í øllum førum, um vit skulu døma eftir arbeidsbyrðuni hjá kontrollunum hetta kvøldið, ið heldur valdu at styttu

sær stundir við at leggja sjejkabalu á telduni, enn at ganga skimast, um alt nú fór fram á sømiligan hátt. Tí tað gjørdi tað! Fólk skikkaðu sær eins pent og tey vóru ílatin.

Stásklædd

Klokkan mundi ikki vera farin nógv av níggu leygar- kvøldið, tá menn í svørtum klædningslíknandi pløggum og gentur í skínandi ball- kjólum skundaðu sær inn um hurðina á tí fyrstjærnaða hotellinum við einum pinn- pakkaðum parkeringsøki uppi við Oyggjarvegin, har sjei gongustjørnur skuldu hand- ast. Einkin var avgjørt enn, og alt kundi henda, kundi tú næstan gita sær til, at útvarpsverturin úr Klaksvík mundi fara at taka til, nú útvarpið eisini sendi frá hesi handanini, tí spenningur var rættiliga í luftini. Ikki bara var tað eitt sindur forkunnugt og kanska eisini eitt sindur spacy at koma inn í for- høllina á hotellinum og fáa ein vælkomudrykkir í alskyns litum. Gulum, reyð- um og grønum.

Men ikki minni spennandi uppliving var tað at koma inn í forhøllina og uppliva hendan gallastemningin, sum nú rættiliga "hekk í luft- ini" og speglaðist í tí gylta silkinum hjá kvinnun- um og svørtu skónum hjá monnunum.

Jú, planetir skapa atmos- feru, og eftir at hava notið vælkomudrykkin, varð farið upp í veitslusalin ella Glasstovuna, har tiltakið byrjaði við at vertirnir, báðir, James Olsen og Ragnhild Ellingsgaard, bjóð- aðu vælkominn og presenteraðu Yggdrasil, ið lögdu fyrri, og sum hetta planetkvöld- ið kundu sigast at vera umboð fyrri "world-music" í Føroyum. Tí world-music er m.a. eisini at fara niður okkara skattkistu og grópa í mentanararvinum eftri kvæðum og kingo, og so seta tað saman aftur við m.ø. elektriskum ljóðførum og hugflogi, sum er ment í 21. øld. Framførsan riggaði væl, og bólkurin dugdi eisini væl at variera við tónum, ið bóru brá av glaðum fólkatónleiki, og var við til at fjálga um huglagið, meðan tann sokallaði "one-fork-meal" varð etin. Hóast hesin ein-gaffils-verðin saktans kundi etast eins skjótt og einhvør annar skundverður, so var talan tó um sera leskiligar smárættir, sum fleiri valdu at at taka við sær inn í matstovuna, har til bar at seta seg niður og fáa sær, meðan prátið gekk.

Poppkorn og Kristian Blak

Seinni byrjaði so sjálf handanin av virðislønum,

har tey tilnevndu fyrst vórðu lísar upp, og vinnarin síðani varð kosin.

Tilsamans vórðu seks Pla- netvirðislønir umframt ein serlig virðisløn handað, og millum tey, sum vórðu biðin um at koma at býta hesi herðaklappini út, vóru Simon Kvamm úr Nephew, Jes- per Binzer úr DAD, Johnny DeLuxe eins og umboð fyrri teir ymsu sponsorarnar aft- an fyrri tiltakið.

Fyrsta tónleikanavnið, ið varð biðið um at koma upp á pallin at taka ímóti Planetvirðislønini var Popp- korn, sum tey mongu, ið høvdu atkvøtt og dómsnevndin høvdu valt at verða besti nýggi bólkur. Bólkurin, ið rættiliga hevur gjørt vart við seg við oyrafangarum, sum "Droymi mitt um dagin" og "Sig tað nú", hava klárað seg stak væl síðani fløgan hjá teimum kom út, og tað er kanska heldur ikki heilt av vegnum at hava menn sum Kára Jacobsen og Eyfinn Jensen at hjálpa sær, tá tú ert tannáringur, og skalt royna fløgið saman við teimum musikalsku markn- aðarkreftunum.

Onnur, ið blivu heiðrað vórðu m.o. 200, Eivør og Kristian Blak, ið fekk eitt serligt Planet-herðaklapp frá ábyrgdarblaðstjóranum á Sosialinum, Jan Müller, og tað var eyðsýnt, at hendan handanin fløvaði hjá teimum báðum. Jan var glaður fyrri at sleppa at heiðra Kristian,

og Kristian, sum tey sein- astu mongu áratíggjuni hev- ur verið til at broytt føroyskt tónleikalívið frá at hava verið eitt lítið gjar á jarðarklótuni eina heimsumfatandi grottokon- sert, takkaði fyrri og kundi ikki annað enn viðganga, at tað eisini var ein heiður, at teir flestu bólkarnir, ið vóru við hetta kvøldið, onkursvegna hava havt okkurt við plátufelagið Tutl at gera, har Kristian hevur verið leiðari.

Kvamm skemtaði

Sum besti útlendski bólkur varð Nephew valdur, og var tað kanska serliga heppið, tí forsangarin í bólkinum, Simon Kvamm, var jú staddur í hølinum hetta kvøldið. Tað hevði kanska verið eitt sindur truplari at fingið Madonnu, sum eisini var tilnevnd, at lagt leiðina framvið Hotel Føroyum hetta kvøldið. Meðan sær stás- kløddu genturnar høvdu nógv- an skund við at tuska niðan til pallin at fáa eyga á hendan fjórðingsføroyingin, sum er valdur til "Danmarks lækreste mand", tók sjálvur púra róligt, og uttan nak- að hóvasták fór hann at improvisera í besta angora- stíli, hvussu føroyskt ljóð- aði í hansara oyrum. Og jú, føroyingar flentu í kiki eftir hesum volapykkinum.

Hinvegin eydnaðist tað ikki at fáa Eivør at taka